

عنوان مقاله:

پیش بینی کیفیت زندگی بر اساس صبر و خودکار آمدی والدینی با توجه به متغیر میانجی حمایت اجتماعی در زنان در حال طلاق شهرستان نجف آباد

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مطالعات جهانی در علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

ملیحه جهانبخش

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر پیش بینی کیفیت زندگی بر اساس صبر و خودکار آمدی والدینی با توجه به متغیر میانجی حمایت اجتماعی در زنان در حال طلاق شهرستان نجف آباد بود. روش پژوهش، از نوع همبستگی و پیش بینی است. جامعه آماری پژوهش زنان در حال طلاق ارجاع شده به دادگستری شهرستان نجف آباد بودند. روش نمونه گیری به صورت در دسترس بود. ابزارهای پژوهش یعنی پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی، پرسش نامه صبرخرمایی (۱۳۸۸)، پرسشنامه خودکارآمدی والدگری دومکا، استورزینگر، جکسون و روسا (۱۹۹۶) و پرسشنامه حمایت اجتماعی واکس، فیلیپس، هالی، تامپسون ویلیامز و استوارت (۱۹۸۶) هستند. پرسش نامه ها به صورت الکترونیک طراحی شده و لینک آن در اختیار آزمودنی ها قرار گرفت که نمونه جامعه ی آماری ۲۰۰ نفر بودند که به پرسشنامه ها پاسخ داده بودند، و روش آماری ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون استفاده شد و محاسبه آماری با نرم افزار اسپس اس اس نسخه ۲۵ انجام شد. یافته ها نشان می دهد مدل کیفیت زندگی زنان در حال طلاق بر اساس صبر و خودکار آمدی والدینی با توجه به متغیر تعدیل کننده حمایت اجتماعی معنی دار است. یافته ها نشان داد کیفیت زندگی زنان در حال طلاق بر اساس صبر و خودکار آمدی والدینی با توجه به متغیر تعدیل کننده حمایت اجتماعی پیش بینی پذیر است ($P < 0/05$). بر اساس یافته های به دست آمده نتایج نشان می دهد که باتوجه به نقش صبر و خودکارآمدی والدینی به عنوان عامل موثر بر کیفیت زندگی زنان مطلقه، آموزش صبر و خودکارآمدی والدینی، جهت پیشگیری و کاهش مشکلات روان شناختی این گروه از زنان توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، صبر، خودکار آمدی والدینی، حمایت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1409588>

